

जीवेन्निवेष्टव्यं च जराजर्जरिते हितम् ।
जीवामन्त्रतरोणाश्च गर्भस्थितिकरं परम् ॥
एतद्वरं तैलं विष्णुना परिकीर्तितम् ॥”
तण्डुलः गोरक्षतण्डुलः । दृढयोर्दृढतीक्ष्ण-
कार्थः । पूतिको नाटाकरञ्जः । सहचरो
मित्र इति । अत्र काथान्तराभावात् क्षीरस्य
चतुर्गुणं जलं कश्चिदुदाति ।

“क्षरक्षीरमाङ्गल्यैः पाको यजेरितः कश्चित् ।
जलं चतुर्गुणं तत्र वीर्यधानार्थमारपेत् ॥”

इति परिभाषावलात् ॥

कश्चिदिति पाठात् काथान्तररहिते केवल-
क्षीरादिसहिततेलादिपाके ज्ञातयं न तु सर्वत्र ।
“एलाचन्दनकुङ्कुमागुरुसुराककोलमांघ्रीशटी-
श्रीवासन्धद्वयनिर्घणशशभृत्चौषधीध्वजोष्णी-

रकम् ।

कस्तुरिखपूतिश्लेजलसुधेपीलवङ्गादिकं
गन्धद्रव्यमिदं प्रदेयमखिलं श्रीविष्णुतेलादिषु ॥”
अथ दृढद्विष्यते जम् ।

“जलधरमन्त्रगन्धान्जीवकर्मभक्तौ शटी ।
काकोली क्षीरकालोली जीवन्ती जघुषटिका ॥
मधुरिका देवदारु पद्मकाष्ठश्च सैन्धवम् ।
मांसी चैला त्वचं कुष्ठं रक्तचन्दनश्लेजम् ॥
मज्जिहा नगनाभिश्च श्वेतचन्दनकुङ्कुमम् ।
पर्णौ कुङ्कुम खोटिश्च यन्त्रिकश्च नखौ तथा ॥
एतेषां पलिकैर्भागैस्तेलस्यापि तथाऽकम् ।
शतावरीरससमं दुग्धञ्चापि समं भवेत् ॥
विष्णुतेलवरं श्रेष्ठं सर्ववातविकारहृत् ।
ऊर्ध्ववाते हृषोवाते अङ्गविग्रह एव च ॥
श्रीरोमध्वगता ये च मन्त्रा स्तस्मै गलग्रहे ।
यस्य शुष्यति चेकाङ्गं गतिर्यस्य च विज्जला ॥
ये वातप्रभवा रोगा ये च पित्तवसुज्जवाः ।
सर्वोक्तामाश्रयन्त्याश्च स्वर्ग्यस्तम इवोदितः ॥”

इति भैषज्यरत्नावली ॥

विष्णुदेवतं, जि, (विष्णुदेवतं देवत्वं वा यस्य ।)
विष्णुदेवत्वं, जि, (विष्णुदेवतादेवताकम् । यथा,—

“प्रतोपकरणं सर्वं कथितं सर्वदेवतम् ।

यद्वत् सर्वदेवत्वं यद्वत्तं द्विजोत्तमः ।

तज्ज्ञेयं विष्णुदेवत्वं सर्वं वा विष्णुदेवतम् ॥”

इति शुद्धितत्त्वे विष्णुधर्मात्तरवचनम् ॥

क्षी, अवगानचक्रम् । इति ज्योतिषम् ॥

विष्णुदेवता, क्षी, (विष्णुदेवतामस्याः ।) एका-
दशीतिथिः । द्वादशीतिथिः । यथा,—

“एकादशी द्वादशी च प्रोक्ता श्रीचक्रपाणिनः ।

एयोदशी त्वनङ्गस्य शिवस्तीक्ता चतुर्दशी ॥”

इति स्मृतिः ॥

“एकादशीसुपोष्येव द्वादशीं सप्तपोषयेत् ।

न चात्र विधिलीपः स्थावभयोर्देवता हरिः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

विष्णुधर्माः, पुं, (विष्णुपधानो धर्माश्चिन्तन् ।) शास्त्र-
विशेषः । यथा । “ब्रह्मचारिकाश्च भविष्य-
पुराणम् ।

‘अष्टादश पुराणानि रामस्य चरितं तथा ।

विष्णुधर्मादिशास्त्राणि शिवधर्माश्च भारत ॥
काव्याश्च पञ्चमो वेदो यन्महाभारतं स्मृतम् ।
क्षीराश्च धर्मा राजेन्द्र मानवोक्ता महीपते ।
जयेति नाम एतेषां प्रवदन्ति मनीषिणः ॥”
जयत्नेन संसारमिति जयस्तत्तदुच्यते ॥” इति
तिथ्यादितत्त्वम् ॥३॥ विद्याविशेषः । यथा,—

“अवाप जप्ता चेत्तत्त्वं विष्णु धर्माख्यविद्याया ।

सर्वान् शत्रून् विनिर्जित्य ताञ्च वक्ष्ये महेश्वर ॥

पादयोर्जायुनोऽर्जुनोऽदरे हृद्यथोरवि ।

सुखे शिरस्यातुर्पूर्वाहोङ्कारादिं विनिर्दिशेत् ॥

ॐ नमो नारायणायेति विप्रार्थयमथापि वा ।

करम्यासं ततः कुंयात् द्वादशाक्षरविद्याया ॥

प्रणवादियकारान्तमङ्गुल्यङ्गुष्ठपञ्चम् ।

न्यस्येत् हृदय ॐकारं नकारं मम मूर्धनि ॥

मोकारन्तु भुवोर्मध्ये शिखानेत्रादिमूर्धनः ।

ॐ विष्णवे नम इति रमं मन्त्रमुदाहरेत् ॥

आत्मानं परमं ध्यायेच्छेषदशशक्तिभिर्भूतम् ।

मम रक्षां ततः कुंयान्तस्यमूर्तिर्जलेऽवतु ॥

चिविक्रमस्तथाकाशे स्थवे रक्षतु वामनः ।

अटयां नरविंशस्तु रामो रक्षतु पर्वते ॥

भूमौ रक्षतु वाराहो हंसो नारायणोऽवतु ।

कर्मवन्धनाच्च कामिण्यद्वन्द्वो योगान् रक्षतु ॥

हृदयग्रीवो देवतायाः कुमारो मकरध्वजात् ।

नारदोऽन्याच्चैर्नात् पाशात् क्रुष्णो वै नैर्ऋतेः

सदा ॥

धन्वन्तरिरपथाच्च नागः क्रोधवशात् किञ्च ।

यज्ञलोकादहः कालाङ्गायो ज्ञानाच्च रक्षतु ॥

बुधः पावण्यसंघातात् कल्किरथात् कवेः समम् ।

पायान्मध्यं दिने विष्णुः प्रातर्नारायणोऽवतु ॥

मधुहा चापराक्षे च सायं रक्षतु माधवः ।

हृषीकेशः प्रदेशेऽन्यात् प्रत्येऽन्याज्जनाह्ननः ॥

श्रीधरोऽन्यादहर्दरात्रे पद्मनाभो निशान्तके ।

चक्रकौमोदकौवाणाः वृन्तु शत्रूञ्च राक्षसान् ॥

शक्रशब्दश्च शत्रुभ्यः शार्ङ्गो वै गरुडस्तथा ।

बुद्धीन्त्रियमनःप्राणान् पान्मु पार्धदभूषणाः ॥

श्रेयैः सर्वैर्मुदापन्नः सदा सर्वत्र पान्मु माम् ।

विद्विषु दिषु च सदा नरविंशश्च रक्षतु ॥

एतद्वारयमाणश्च यं यं पश्यति चक्षुषा ।

स वशी स्याद्विप्राभा च रोगान्मुक्तो दिवं

ब्रजेत् ॥”

इति गारुडे २०१ अध्यायः ॥

विष्णुधर्मात्तरं, क्षी, संज्ञितविशेषः । तत्र प्रश्न-

कर्ता जनमेजयसुतः । वत्तारः शौनकाद्या

कृतयः । तत्र १०० वृत्तान्तास्तदुच्ये द्रव्याः ॥

विष्णुपञ्जरं, क्षी, (विष्णुरेव पञ्जरमिव यस्मिन् ।

तद्वारयितुर्निर्भयरक्षककारित्वादस्य तथात्वम् ।)

विष्णु क्वचविशेषः । यथा,—

“प्रवक्ष्याम्यधुना त्वेतद्देव्यं पञ्जरं शुभम् ।

नमो नमस्ते गोविन्द चक्रं यत्तु सुदर्शनम् ॥

प्राच्यां रक्षस्व मां विष्णो त्वामहं शरणं गतः ।

गदां कौमोदकीं यत्तु पद्मनाभामितदुते ॥

यास्यां रक्षस्व मां विष्णो त्वामहं शरणं गतः ।

हलमादाय सौनन्दं नमस्ते पुरुषोत्तम ।

प्रतीच्यां रक्ष मां विष्णो भवन्तं शरणागतम् ॥

पाञ्चजन्यं तथा शङ्खं शार्ङ्गञ्चाप्यथ पङ्कजम् ।

प्रयत्नं रक्ष मां विष्णो आग्नेयां यज्ञशूकर ॥

चर्मं स्वर्ग्यशतं यत्तु खड्गं चन्द्रसमं तथा ।

नैर्ऋत्यां माञ्च रक्षस्व दिव्यमूर्त्तं वृकेशरिन् ॥

वैजयन्तीं प्रयत्नं त्वं श्रीवत्स्यकण्ठभूषण ।

वायव्यां रक्ष मां देव अश्वशीर्षं नमोऽस्तु ते ॥

वैनतेयं समावृत्तं अन्तरीक्षे जनाह्नन ।

मां त्वं रक्षान्जित सदा नमस्तेऽस्त्रपराजित ॥

विशालाक्षं समावृत्तं रक्ष मां त्वं रक्षतले ।

अङ्गुपारं नमस्तुभ्यं महाभीम नमोऽस्तु ते ॥

करशीर्षाद्विषसर्वेषु तथाऽसृजपङ्जरम् ।

क्षत्वा त्वं रक्ष मां देव नमस्ते पुरुषोत्तम ॥

एतदुक्तं भगवता वैष्णवं पञ्जरं महत् ।

पुरा रक्षार्थमीशेन काव्यायन्या द्विजोत्तम ॥

यदा सा नाशयामास दानवं महिषासुरम् ।

चामरं रक्तबीजश्च तथाभ्यान् सुरकण्ठकान् ॥”

इति वामने १७ अध्यायः ॥

विष्णु पदं, क्षी, (विष्णोः पदम् ।) आकाशम् ।

इत्यमरः ॥ (यथा, रघुवंशे । १६ । २८ ।

“वसुन्धराविष्णु पदं द्वितीय-

मध्याह्नोर्देव रजश्चलेन ॥”)

क्षीरोदः । इति मेदिनी । पद्मम् । इति हेम-

चन्द्रः ॥ (तौर्वविशेषः । यथा, महाभारते ।

७ । ८३ । ६५ ।

“तत्र विष्णुपदे स्नात्वा अर्चयित्वा च वामनम् ।

सर्वपापविशुद्धात्मा विष्णुलोकां स गच्छति ॥”

कैलासपर्वतस्य स्थानविशेषः । यथा, महा-

भारते । ५ । १११ । २२ ।

“अत्र विष्णुपदं नाम क्रमता विष्णुना कृतम् ॥”

पर्वतविशेषः । यथा, हरिवंशे । ३१ । ४३ ।

“तेन चित्ररथेनाथ तदा विष्णुपदे गिरौ ॥”)

विष्णोः स्थानम् । यथा,

“अपुण्यपुण्योपरमे क्षीणाशेषाप्रतिहेतवः ।

यत्र गत्वा न शोचन्ति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥

धर्मप्रवाद्यास्तित्थानि यत्र ते लोकसाविण्यः ।

तत्साष्टांगोत्पन्नयोगेहास्तद्विष्णोः परमं पदम् ॥

ध्वजेतद्गतं प्रोक्तं च यद्भूतं सचराचरम् ।

भाष्यश्च विश्वं मैत्रेय तद्विष्णोः परमं पदम् ॥

द्विवैव चक्षुराततं विततं तन्महात्मनाम् ।

विवेकज्ञानवृत्तश्च तद्विष्णोः परं पदम् ॥”

इति विष्णुपुराणे २ अंशे ८ अध्यायः ॥

भूमधम् । यथा,—

“अरुन्धतीं भुवश्चैव विष्णोःक्षीणि पदानि च ।

आसन्नदन्तुर्नो पश्येत्तुर्थं माहमण्डलम् ॥

अरुन्धती भवेज्जिह्वा भ्रुवो नासयसुच्यते ।

विष्णोः पदानि भूमध्ये नेत्रयोर्महात्मण्डलम् ॥”

इति काशीखण्डे ४२ अध्याये १३ । १४ श्लोकौ ॥

विष्णुपदी, क्षी, (विष्णोः पदं स्थानं यस्याः ।

गौरादित्वात् ङीष् ।) गङ्गा । इत्यमरः ॥ (यथा,

भागवते । १ । १६ । ७ ।